

Personaje secundare în *Meșterul Manole*, de Lucian Blaga: Mira, Găman

Mira reprezintă candoarea desăvârșită unde demonicul nu are acces. Soția meșterului este întruparea inocenței, ipostaza paradisiacă a omului, opusă demonicului Manole. „Seninătate” și „lumină”, lexeme ce revin în monologul ei, sugerează acea plenitudine a ființării pe care o va zămisli când va înălța în lumină odorul ei absolut, biserica. Găman este întruparea și expresia credinței ancestrale, întunecate, a puterilor pământului. Însăși înfățișarea personajului în istoria piesei pare a face parte dintr-o altă logică, cea „fantastică”, de ficțiune, de eres, „figură ca de poveste”. El articulează discordant cuvintele și leagă propoziții în enunțuri lipsite de logică aparentă întrucât el profesează un ritual magic, de regulă inconștient, în transă, extatic, prin intermediul somnului adeseori, ritual prin care asigură comunicarea cu o altă lume, aceea a puterilor pământului.